

af kommuner, der skar, men heldigvis er problemerne ikke så store i dag. Det er jeg enig i. Men al min børnelærdom siger mig, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og det er på sådan nogle relativt urolige tidspunkter som nu, at vi kunne komme af sted med at sikre en lovgivning, der gjorde, at vi ikke endte med den type af sager igen. Det, vi gør i forslaget, er jo i virkeligheden at navngive de funktioner.

Så rejste både fru Karen Jespersen og også – tror jeg – fru Charlotte Dyremose, spørgsmålet, der hedder: Betyder lovforslaget, at man skal have det hele? Hvis man har behov for mad, skal man så også have rengøring osv.?

Nej, sådan har forslaget aldrig været tænkt. Forslaget er tænkt sådan, at man siger: Hvad er det, man ikke kan? Og det skal man så gå ind og kompensere for. Det mener jeg nu også fremgår af teksten, men er der overhovedet tvivl om det, er det klart, at så skal det præciseres under udvalgsarbejdet. Vi kunne ikke drømme om at give nogen mere hjemmehjælp, end de vil have.

Til fru Charlotte Dyremose, der siger, at det bliver standard og ikke en individuel vurdering: Nej, det bliver en individuel vurdering, men en individuel vurdering, hvor der ligger et højere mindsteniveau, end der ligger i dag. Men der skal fortsat foretages en vurdering ude i den enkelte kommune. Visitationen ligger fortsat derude.

Derfor vil jeg også sige til fru Margrethe Vestager, der siger, at man ophæver det sociale skøn med det her forslag: Det gør man ikke, men jeg vil medgive, at man snævrer skønnet ind. Selvfølgelig med at lægge et højere minimumsniveau er, at man ikke kan skønne så bredt, som man kan i dag, for de der brede skøn, man kan have i dag, er jo det, der afgør, at vi får nogle af de sager, som ingen af os bryder os om.

Så skal jeg bare sige tak for støtten til Enhedslisten.

Kristeligt Folkeparti forstod jeg var usikker med hensyn til, om det nu var den bedste metode og sådan noget. Det synes jeg er en helt fair diskussion. Det kan vi jo kigge videre på under udvalgsarbejdet.

Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling til beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om frikommuneforsøg med etablering af boligtilbud og virksomheder for særligt udsatte befolkningsgrupper.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 14./12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

SF opfordrer regeringen til at udarbejde lovforslag om frikommuneforsøg. Forslaget går ud på, at frikommunerne skal have mulighed for en smidigere forretningsgang i forbindelse med etablering af boligtilbud og af virksomheder, der beskæftiger særligt udsatte befolkningsgrupper.

Kl. 16.05

Regeringen har sympati for intentionerne i beslutningsforslaget, men regeringen vil gå en anden vej. Regeringen vil, som statsministeren også var inde på i sin åbningsredegørelse, gribe opgaven bredere an. Der skal en bred vifte af virkemidler til. Regeringen vil forstærke det fælles ansvar for de svageste i vores samfund. Og det er ikke kun ord. Vi sætter handling bag. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil vi afsætte flere ressourcer til hjemløse, sindslidende og handicappede samt til at forebygge narko- og alkoholmisbrug.

Desuden har indenrigs- og sundhedsministeren den 10. januar dette år sendt et frihedsbrev til kommunalbestyrelserne og amtsrådene, hvor han beder om forslag til udvikling af den kommunale opgaveløsning.

Regeringen vil, som indenrigs- og sundhedsministeren har tilkendegivet, være meget lydør over for forslag, der tilsigter at skabe større

kommunalt beslutningsrum og give plads til løsninger, herunder pilotprojekter og forsøgsordninger, der imødekommer den enkelte kommunes behov.

Regeringen ønsker således en bredere indsats, end forslagsstillerne lægger op til, samtidig med at regeringen allerede har taget initiativ til eventuelle forsøgsordninger og pilotprojekter.

Der skal i det hele taget meget mere fokus på de vilkår, de svageste i samfundet har.

Folketinget skal senere i dag behandle beslutningsforslag nr. B 29 om nedsættelse af et socialpolitisk råd. Her vil jeg komme ind på regeringens overvejelser om at nedsætte et råd for socialt udsatte. Rådet skal se på en samlet indsats over for de svage grupper og være talerør for en gruppe mennesker, som har vanskeligt ved at komme til orde. Jeg er i den forbindelse i gang med at udarbejde en handleplan for det fælles ansvar over for de svage grupper.

Om boligproblematikken vil jeg sige, at regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der kan være barrierer hos kommunerne, der gør, at der ikke etableres tilstrækkeligt med velegnede boliger til udsatte grupper. Regeringen er indstillet på at se på denne problematik. Og jeg forestiller mig, at det er et af spørgsmålene, som rådet for socialt udsatte kan tage op.

Regeringen har før jul – den 12. december – fremsat lovforslag om nedsættelse af den kommunale grundkapital fra 14 pct. til 7 pct. for at give kommunerne incitament til at opføre flere almene boliger, bl.a. boliger, som kan udlejes til socialt udsatte. Når kommunens andel af byggeudgifterne bliver halveret, vil det give flere boliger.

Om forsøgsordningen »Skæve huse til skæve eksistenser« vil jeg kun sige, at den løber frem til udgangen af år 2003. Der er indtil dato givet tilsagn til 183 boliger, hvoraf 120 boliger er taget i brug. Forsøgsordningen evalueres løbende, men det er dog for tidligt at drage nogle endelige konklusioner.

Til beskæftigelsesproblematikken vil jeg sige, at regeringen er enig i hovedsigtet: at skabe rum og mulighed for, at alle kan komme ind på arbejdsmarkedet i varige job. Det er en opgave for alle aktører på området, og regeringen er opmærksom på behovet for udvikling i tilbudene, så der kan blive skabt flere job til svage grupper.

Som led i det rummelige arbejdsmarked er der i dag en bred vifte af redskaber for at få udstødte i private job. Fleksjobordningen og ar-

bejdsevnetoden vil med førtidspensionsreformen få stor betydning for denne gruppe.

Regeringen vil tage andre initiativer til sikring af en bredere indsats, og vi afviser derfor også dette beslutningsforslag.

Hans Andersen (V):

Vi støtter fra Venstres side varmt regeringens ønske om en øget indsats for de svageste grupper i vort samfund. Umiddelbart lyder et frikommuneforsøg, der kan give kommunerne større råderum for deres indsats over for netop disse grupper, også som en god idé. Men vi mener ligesom regeringen, at forslaget har en for snæver indfaldsvinkel. Efter vores mening er løsningen på problemerne ikke et frikommuneforsøg, hvor nogle få kommuner får lov til at afprøve andre løsninger.

Derfor støtter Venstre helhjertet indenrigs- og sundhedsministerens initiativ med et såkaldt frihedsbrev, der for alvor kan åbne op for nye ideer og nye løsninger på det kommunale område.

I fremtiden skal kommunerne have langt større frihed til at udarbejde løsninger, som opfylder netop deres behov. Det er vi helt sikre på også vil komme de udsatte grupper til gavn. For Venstre er helt enig med forslagsstillerne i, at der i høj grad kan være forskellige barrierer hos kommunerne, som forhindrer en tilstrækkelig god indsats på f.eks. boligområdet.

Kl. 16.10

At en varig tilknytning til arbejdsmarkedet er specielt vigtig for de udsatte grupper, er Venstre helt enig med forslagsstillerne i. Men at denne tilknytning skal ske via offentligt støttede virksomheder, er vi betænkelige ved. Vi ønsker hellere, at der skabes rum og mulighed for, at alle kan komme ind på arbejdsmarkedet i varige og reelle job.

Generelt ønsker vi fra Venstres side, at et fremtidigt socialt råd kan skabe øget fokus og bedre løsninger bl.a. af de problemstillinger, som dette forslag omhandler.

På denne baggrund kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Karen Jespersen (S):

Jeg synes bestemt, at ideen om frikommuner er en god idé. Jeg mener, at der er kommet mange gode initiativer og mange gode ændringer ud af de initiativer, der har været med frikommuner. Jeg har også selv på et tidspunkt som socialminister luftet muligheden, når det drejede sig om aktivering, men måtte også sande, at det ikke

var så nemt, som det kunne lyde, når man sagde frikommune. Og det mener jeg også fremgår af SF's forslag:

Der bliver nævnt en række love: planlovgivningen, bygningsreglementer, miljøbestemmelser, lejelov, lov om almene boliger. Der står oven i købet bl.a., at det er vel vidende, at der kan blive tale om endnu flere love, som man kan blive nødt til at sætte helt eller delvis ud af kraft. Og det bliver oven i købet også sagt, at man i den forbindelse skal afklare barriererne. Så på den måde synes jeg, at forslagsstillerne selv medgiver, at fra at sige det her er der faktisk et godt stykke vej til, at man får afklaret, hvordan det skal gøres.

Jeg synes også, at indlægget fra Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, højeste et advarselsflag om, at vi er i en periode og har en regering, som ordentlig er ude med riven i forhold til en række reguleringer, og hvor det her måske kunne blive løftestangen til at fjerne en række reguleringer, som man ikke er interesseret i ud fra de holdninger, man nu har, og vil afskaffe, fordi de faktisk er en beskyttelse af borgere i forhold til nogle særinteresser. Så jeg synes, der er en række ting, man skal være meget opmærksom på, når man nævner de ting her.

Når det drejer sig om muligheden for arbejde for mennesker med nedsat erhvervsevne, er det jo også – hvilket vi heldigvis har tradition for at være meget enige om i Folketinget – en meget vigtig opgave. Men jeg ville være bekymret for, hvis man begyndte at røre ved reglerne om konkurrenceforvridende virksomhed, at man får en gammel strid til at blusse op. Vi har jo haft en meget lang periode, hvor arbejdsgiverne var meget negative og kritiske over for den produktionsvirksomhed, der foregår på beskyttede virksomheder og andre steder, men hvor jeg synes, at der i en del år nu har været ro om det, netop fordi man har de regler, man nu har, og der er en tillid til, at de bliver administreret på en fornuftig måde i forhold til almindelig produktionsvirksomhed.

Men når vi snakker om at udvide mulighederne for at lave beskyttede virksomheder – altså også efter de eksisterende regler – til at omfatte andre grupper, så var det måske et af de steder, hvor man godt kunne arbejde videre, for det kunne også være en af de veje, hvor man kan give mennesker en meningsfuld tilværelse som et alternativ til en førtidspension.

Så sympati over for målsætningen og tankerne, men med en advarsel mod at kaste sig ud i

det, sådan som det er beskrevet her. Måske kunne man, hvis regeringen var indstillet på det, lave den tværministerielle arbejdsgruppe, der skulle se på nogle af de barrierer, der bliver nævnt, og også se på en mulighed for en udvidet målgruppe for de beskyttede virksomheder.

Pia Kristensen (DF):

Igen finder Dansk Folkeparti, at det er et sympatisk forslag. Det, der kendetegner et velfærdssamfund, er jo i høj grad, at man tager sig af de svageste samfundsgrupper, herunder de socialt marginaliserede.

De hjemløse har altid været en del af gadebilledet, og jeg tror, at vi alle har talt om dem, men at handle har vi ikke været for gode til. Og i mellemtiden er der faktisk kommet flere hjemløse og udstødte til.

Kl. 16.15

Jeg tror, at der i mange af os sidder en lille hr. dårlig samvittighed og fortæller os, at vi for længst burde have forsøgt at resocialisere disse mennesker i samfundet. Mange af os lever sikkert en meget traditionel tilværelse og har svært ved at være utraditionelle, men det er jo strengt taget en nødvendighed, hvis vi skal forstå og løse de marginaliseredes problemer. Det kræver også, at kommunerne er aktive medspillere med hensyn til boliger, og at det rummelige arbejdsmarked kan rumme disse grupper.

Dansk Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at der savnes initiativer med forebyggelses-sigte. Måske var det nogle overvejelser, man kunne tage op i det kommende råd for socialt udstødte.

Som sagt synes Dansk Folkeparti, at beslutningsforslaget er sympatisk, og så vil vi i øvrigt afvente regeringens udspil, hvor der jo netop er lagt op til at forstærke det fælles ansvar for de svageste i vores samfund.

Anders Stenild (KF):

Først vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti har sympati for intentionerne i beslutningsforslaget.

Det Konservative Folkeparti bakker regeringen op i at forstærke det fælles ansvar for de svage i samfundet.

Det Konservative Folkeparti hilser indenrigs- og sundhedsministerens brev til kommunerne og amtsrådene velkommen, hvori ministeren opfordrer til at fremkomme med forslag til udvikling af den kommende opgaveløsning.

Det Konservative Folkeparti er godt tilfreds med regeringens lovforslag om at nedsætte den kommunale grundkapital fra 14 til 7 pct., som sikkert vil resultere i, at man får opført langt flere almenyttige boliger, som kan lejes ud til de socialt udsatte.

Vi giver forslagsstillerne ret i, at det er vigtigt, at fokus også rettes mod beskæftigelsesproblematikken. Det rummelige arbejdsmarked giver mulighed for at få de udstødte ud i private job.

Det Konservative Folkeparti er tilfreds med regeringens tilsagn om en bredere indsats på området. Derfor skal vi afvise SF's beslutningsforslag.

Margrethe Vestager (RV):

SF's forslag er interessant, fordi det har til formål at forbedre menneskers vilkår og mulighed for at vende tilbage til et liv, som måske er mindre på kanten eller mindre marginaliseret, og som måske også i højere grad er i overensstemmelse med deres egne ønsker og ambitioner.

Men forslaget virker nu dog alligevel som en sammenblanding af forsøg med etablering af boligtilbud og forsøg med etablering af virksomheder for særligt udsatte befolkningsgrupper og af social- og erhvervs politik via virksomhedsetablering. Ydermere, og det synes jeg næsten at forslagsstillerne selv skriver, er det upræcist i forhold til, hvad det er, der er en barriere, og hvad det er, der skal nedbrydes.

I bemærkningerne til forslaget skriver forslagsstillerne fra SF, at der er behov for et tværministerielt og kommunalt samarbejde for at afklare, om og hvor barriererne findes. Vi synes, det er helt afgørende, at vi får det overblik, før vi kan etablere frikommuneforsøg på området. Vi synes dog stadig væk, at det er en meget rigtig tanke at arbejde med frikommuneforsøg.

Jeg synes, der er en grel modsætning mellem den begejstring, vi hørte fra Venstres side i forhold til at sikre retssikkerheden på det sociale område, og så begejstringen for det kommunale frihedsbrev. Det er, som om de to ting ikke rigtig passer sammen, at man på den ene side er klar til at give fuldstændig los for kommunal selvvaltning, og på den anden side er ekstremt opmærksom på, at retssikkerheden skal være i orden.

Derudover glæder det os selvfølgelig, at man på den måde i dag er meget begejstret for den tidligere regerings arbejde for at få nedsat grundkapitalen fra 14 til 7 pct. Vi noterer os ba-

re, at man ikke har det princip, at æres den, som æres bør, men fred nu være med det.

Vi ser meget gerne en nærmere undersøgelse af beslutningsforslagets rækkevidde, hvad det er, man kan med det, og hvor vidt man kan komme, også for at sikre, at nok får vi kommunale frihedsgrader, men vi får også stadig væk et land, som hænger sammen.

På det grundlag kan vi ikke støtte det for indeværende, men vi arbejder meget gerne videre med det.

Kl. 16.20

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten er meget positiv over for intentionerne i forslaget, men vi er ikke enige hele vejen igennem.

Det er helt sikkert, at der er brug for, at der skal tages særlige initiativer for at gøre boligmarkedet langt mere rummeligt, og specielt, hvis det lykkes for regeringen at komme igennem med salg af almene boliger, for så bliver det helt katastrofalt for de særligt udsatte grupper, uanset eventuelt nyt socialt boligbyggeri.

Hjemløse er meget synlige i bybilledet en række steder, og mange af de hjemløse har andre problemer end bare det at mangle en bolig. Der er helt sikkert brug for flere forskellige løsninger, hvor man tager udgangspunkt i den enkeltes behov.

Selve ideen bag »Skæve boliger til skæve eksistenser« er god nok, men heller ikke skæve boliger løser alle problemer. Alle redskaber skal tages i brug, og de eksisterende boligområders rummelighed afhænger af, hvilken hjælp der er til at tage hånd om problemerne i områderne. For eksempel viser det sig, at de boligsociale medarbejdere i boligområder eller bydele tit både kan forebygge og afhjælpe problemerne.

Det vil sige, at det også er vigtigt, at det boligsociale arbejde, som er sat i gang under den tidligere regering med venstrefløjens opbakning, får mulighed for at fortsætte, hvis man skal mene noget med at gøre noget på det her felt.

Enhedslisten vil meget gerne være med til at støtte nytænkning på området, f.eks. som forslagsstillerne foreslår det. Derimod er vi ikke umiddelbart tiltrukket af forslaget om særlige virksomheder, hvor udsatte grupper skal arbejde uden normale løn- og ansættelsesvilkår. For os betyder et rummeligt arbejdsmarked, at alle mennesker gives mulighed for at være aktive på arbejdsmarkedet med de ressourcer og evner, de

har, uden at det betyder, at de ikke skal have normale faglige rettigheder.

Vi er tilhængere af offentlig produktion. Alle-rede i dag foregår der rigtig meget kommunal produktion, ikke mindst som diverse aktiveringsprojekter. Det er ikke ualmindeligt, at kommunal bygningsvedligeholdelse, produktion af møbler, legepladsudstyr, vandrehjem og catering drives som aktiveringsprojekter.

Men fælles for disse steder, uanset om det drejer sig om psykisk udviklingshæmmede, der driver vandrehjem i Fakse, eller tvangsaktiverede unge kontanthjælpsmodtagere, der producerer møbler til kommunens medborgerhus som i København f.eks., er, at de, der arbejder der, laver helt almindeligt, fornuftigt arbejde, uden at de har almindelige faglige rettigheder, og uden at de får en almindelig løn for det. Det er Enhedslisten ikke tilhænger af.

Vi støtter denne produktion og oprettelsen af arbejdspladser, rummeligheden osv., men vi kræver, at medarbejderne får status af medarbejdere på helt almindelig vis. Derfor kan vi ikke støtte anden del af forslaget, men vi vil godt være med til en drøftelse af, hvordan vi kan gøre arbejdsmarkedet rummeligere, og hvordan vi kan understøtte en offentlig produktion.

Så en lille bibemærkning i forhold til spørgsmålet om beskyttet beskæftigelse. Der er jo altså mange mennesker, som i dag ikke får de sociale ydelser, de har ret til, fordi der ikke bliver søgt pension til dem, hvor man rent faktisk godt kunne udvide mulighederne for beskyttet beskæftigelse, hvis man rent faktisk også sikrede, at deres rettigheder til social pension blev imødekommet.

Tove Videbæk (KRF):

Dette forslag kan betragtes som et lille tre i ét-forslag om frikommuneforsøg og boligtilbud og offentlige virksomheder. I Kristeligt Folkeparti er vi helt for frikommuneforsøg, men etablering af nye offentlige virksomheder er vi ikke så positive over for. Vi mener ikke, det er den vej, vi skal gå – heller ikke i forbindelse med udsatte befolkningsgrupper.

På mandag den 28. januar skal der her på stedet være en høring om virksomhedernes sociale ansvar, og vi mener, at det er her, der skal sættes ind – i de rigtige virksomheder. Der er mange gode eksempler på virksomheder, der tager ansvar. Disse gode eksempler og erfaringerne herfra skal simpelt hen spredes ud til langt flere private virksomheder. Men også det offentlige skal

selvfølgelig med, og her har det knirket rigtig meget.

I satspuljen i forbindelse med førtidspension er der sat penge af og besluttet, at der skal turbo på oprettelse og anvisning af fleksjob. Man hører fra private virksomheder, der gerne vil hjælpe, at når de kontakter kommunerne, ja, så bliver det besværligt, og det kan tage dage for dem at komme igennem til den rette person, som ved noget og kan hjælpe dem på dette område.

Det skal gøres meget enklere for virksomhederne, mere praktisk, mindre bureaukratisk, for så har vi i Kristeligt Folkeparti den holdning, at så vil de fleste gerne hjælpe. Der er rigtig mange gode eksempler på det.

Kl. 16.25

Ved siden af disse bestræbelser skal vi have nogle kommunale aktiveringsvirksomheder som en mellemting, som vi har nu, indtil der bliver nok pladser på de rigtige virksomheder. Vi ser, at det fungerer godt i en del kommuner. Men vi skal ikke til at etablere og drive nye offentlige virksomheder i konkurrence med private. Jeg synes, at sporene skræmmer, så lad os straks få sat et fuld stop-skilt ved den mulighed.

Så ja til en del af forslaget og nej til en del.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Villy Søvn-dal (SF):

Jeg starter med at takke ordførerne for, synes jeg, en god debat, hvor der i hvert fald, tror jeg, er enighed om to ting, som er de to afgørende ting i forslaget.

Den ene er, at vi i dag ikke i tilstrækkeligt omfang kan forsyne med boliger for de socialt udstødte grupper. Der er forskellige diskussioner om, hvordan vi løser det, men det er der enighed om: Der er ikke boliger nok. Jeg tror også, socialministeren nævnte i sit oplæg, at der i dag ikke er tilstrækkeligt med boliger for de dårligst stillede. Det er det ene udgangspunkt.

Det andet udgangspunkt er, at beskæftigelsen ikke lykkes godt nok. Der kan så være forskellige vurderinger af, hvordan vi kan få det til at lykkes godt nok. Det vil jeg vende tilbage til. Det var også socialministerens udgangspunkt, at vi skal have skaffet mere beskæftigelse til de her grupper.

Hr. Hans Andersen fra Venstre mente, at vi tænkte for snævert i SF, og at regeringen tænkte

bredere. Det kan vi jo vende tilbage til en snævrere diskussion om på et senere tidspunkt.

Jeg synes i virkeligheden, det er forholdsvis vidtgående at fremsætte et forslag, der går langt med hensyn til at boligforsyne og sikre beskæftigelse for de dårligst stillede. Det er jo det, der er de to hovedproblemer, som vi tager fat på.

Hr. Hans Andersen var betænkelig ved offentligt støttet virksomhed. Den kan vi lige så godt tage med det samme, for flere nævnte det, både Kristeligt Folkepartis ordfører og også regeringspartierne ordførere.

Jeg synes måske, man skulle overveje at lade de ideologiske parader falde en lille smule. De, der betaler prisen for de meget høje ideologiske paroler på det her område, er dem, som i årevis er låst fast på kontanthjælp; det er de førtidspensionister, der gerne ville, men ikke kan komme til; det er de langtidsarbejdsløse, der sidder kronisk fast i dagpengesystemet. Det er en gruppe på måske 300-500.000 – 300.000 siger Dansk Arbejdsgiverforening, 500.000 siger organisationen CASA, Center for Alternativ Samfundsanalyse – et sted derimellem. Det er dem, der betaler prisen for de høje paroler, mine damer og herrer. Der synes jeg godt, man kunne overveje: Er det under alle omstændigheder klogt, at vi holder parolerne så højt?

Jeg sad og læste i nogle af aviserne i dag, at en gruppe af tidligere misbrugere i København har startet et hotel. Det er jo konkurrenceforvridende på den måde, at der er nogle offentlige tilskud med, som ikke er på andre hoteller. Men er det samfundsmæssigt skadeligt, at der bliver drevet et hotel mere i København? Nej, vel? Det er utrolig godt for de mennesker, det er utrolig godt for byen, det er godt for turisterhvervet, så København bliver en magnet for turister osv., osv.

Altså lidt opfindsomhed og lidt sænkning af de der paroler betyder i det her tilfælde, at vi gør nogle mennesker lidt gladere, vi gør en by rigere, vi tjener penge til et land. Det var jo klogt, at man ikke havde parolerne oppe dér.

I Faxe bliver der drevet et vandrehjem af psykisk udviklingshæmmede. Det vil sige, at de konkurrerer, kan man sige, på et marked, hvor der også er andre, der konkurrerer. De får tilskud med, for ellers kunne det ikke lade sig gøre, det er en del af selve konstruktionen. Bliver vores samfund fattigere af det? Næh.

Jeg tror måske, at Folketinget – der rejses jo en del i øjeblikket; kan jeg se – kunne have fornøjelse af at lade sig inspirere af Sverige, hvor

man har nogle forretninger, der hedder Samhælle, fordi man i Sverige, tror jeg, er langt mere følsom over for at acceptere udstødningen i det omfang, vi gør i Danmark, og dermed etablerer former for produktion, hvor man selvfølgelig skal have blik for, at der ikke er nogen idé i at udkonkurrere private virksomheder, for så er vi jo lige langt.

Men den liberale myte – og det er vel den, der spærrer specielt for regeringspartierne ordførere – om, at alle behov dækkes i et frit marked, er vel det, vi har brug for at analysere lidt bedre. Jeg tror ikke, det er tilfældet. I så fald ville man ikke have kunnet lave de eksempler; jeg har nævnt.

Kl. 16.30

Fru Karen Jespersen var lidt bekymret over, om regeringen kunne bruge det til at afskaffe reguleringerne i øvrigt, hvis man overhovedet åbnede en dør op. Den bekymring kan jeg sagtens følge. Man kan være ekstremt meget bekymret over, hvad den her regering kan finde på, specielt når man nævner ting som miljøområdet osv. – fuldstændig enig. Men jeg synes modsat, at det vil være ærgerligt, hvis det lammer fuldstændig, så man ikke kan bevæge sig. Vi må jo forholde os til det, når det foreligger, og beslutte, hvad vi vil være med i, og hvad vi ikke vil være med til.

Fru Karen Jespersen nævnte også, at man kunne gå videre med en udvidet målgruppe for beskyttede virksomheder. Det synes jeg også er en oplagt tanke, og hvis forslaget her kan inspirere til det, er det helt fint.

Dansk Folkeparti var sympatisk indstillet over for forslaget – fint. Men i øvrigt kom der så en slutsætning, som er ny i Dansk Folkepartis parlamentariske praksis, men jeg kan den helt udenad nu, fordi jeg har hørt den så tit. Den lyder som følger: Men vi advarer regeringens udspil. Det er blevet et sagtmodigt parti i forhold til at vove noget, må man sige. Det er åbenbart en helt indøvet sætning, der ligger i tastaturet hos Dansk Folkepartis Pressetjeneste, og som enhver tale i øjeblikket afsluttes med.

Det Konservative Folkeparti havde sympati, men var bekymret med hensyn til beskæftigelsesaspektet. Det har jeg kommenteret; jeg skal ikke sige mere til det.

Fru Margrethe Vestager syntes, det var lidt sammenblandet – fordi der både var bolig og virksomhed – og lidt upræcist. Men sådan vil et beslutningsforslag jo tit være. Jeg synes også, de skal være en smule upræcise, for jeg synes, be-

slutningsforslag er til for at pege nye veje ud, som ikke er helt klart afstukket, men hvor man peger på nogle af de store problemer og mulighederne for at få dem løst.

På virksomhedsområdet skal man være lidt mere åben i tankegangen med hensyn til at bære penge med ind i virksomheder, hvor vi producerer noget, der gør både mennesker og samfund rigere uden at ødelægge det private erhvervsliv. Der synes jeg vi skal have meget mere tankevirksomhed i gang.

På boligområdet: Vi ved jo, bl.a. fra den aktuelle debat, hvor besværligt det er at lave de her ting. Jeg var så glad, da vi for 2 år siden i satsforhandlingerne afsatte 200 mio. kr. til de hjemløse. Jeg tænkte, det var fint, nu skulle vi have lavet noget ved det. Det har bare været så usigelig sejt at komme i gang. Det tror jeg alle sociale ordførere er bekendt med.

Her i weekenden har den næste historie så kørt, nemlig at de godt 2.000 yngre handicappede, der sidder fast på somatiske plejehjem, skal ud. Vi indgik et satsforlig sidste år, hvor vi indførte en ekstrem gunstig finansiering for de kommuner, der går i gang. Der sker bare ikke nok, og derfor tror jeg, vi har en pligt til konstant at presse på på det her område, nemlig de dårligst stillede grupper, og sikre både deres boligmæssige og virksomhedsmæssige situation, ellers tror jeg slet ikke, det lykkes.

Enhedslisten tilslutter sig forslaget, men var lidt bekymret over den del, der hedder virksomhedsdelen. Det tror jeg vi har brug for at beskrive lidt nærmere. Jeg tror i virkeligheden ikke, vi er så uenige.

Kristeligt Folkeparti havde nogle ret store blokeringer i forhold til enhver type af offentlig tilskudsvirksomhed. Det her er virkelig ikke sådan en meget ideologisk ting fra min side; jeg tilhører ikke den generation, der har et ønske om at statsovertage alle virksomheder. Det er ikke den dagsorden, der ligger. Der ligger den stillfærdige dagsorden, at vi har nogle sjove eksempler på, at mennesker, der ellers ikke havde et job, tager tilskud med ind i en virksomhed og går i gang med at gøre noget, der både hjælper dem selv, og som gør vores samfund rigere.

Der synes jeg simpelt hen, at vi uden de høje, ideologiske paroler skulle sætte os ned og lave hele den store perlerække af forslag, der ville gøre, at langt flere af de her mennesker fik lov til at deltage også i det arbejdsmæssige liv, hvilket jeg tror er meget vigtigt. Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et socialpolitisk råd.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 16.35

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

SF opfordrer regeringen til at nedsætte et uafhængigt socialpolitisk råd, som skal være meget bredt favnende i forhold til socialt arbejde. Det er et forslag, vi har drøftet før.

Det socialpolitiske råd skal efter forslaget varetage udredende, oplysende og debatskabende funktioner om det sociale arbejdes udførelse og dets virkning.

Rådet skal endvidere have til opgave at følge udviklingen i det sociale arbejde samt at overvåge og vurdere såvel den offentlige som de frivillige organisationers indsats.

Regeringen er enig i, at der er behov for at nedsætte et råd, der specielt følger den sociale indsats over for de svageste grupper i vores samfund. Rådet skal være talerør for de allersvageste i vores samfund, og her tænker jeg på de hjemløse, de sindslidende, alkoholikere, narkomaner og prostituerede, men vi vil gøre det på en noget anden måde, end SF foreslår.

Vi mener, det er vigtigt at sætte fokus på indsatsen over for de svageste grupper i samfundet. Regeringen mener, at rådets opgaver skal være